

Forfatter: Ulfeldt, Leonora Christina

Titel: Udrag fra Jammers Minde og andre selvbiografiske Skildringer

Citation: Ulfeldt, Leonora Christina: "Jammers Minde og andre selvbiografiske Skildringer", i Ulfeldt, Leonora Christina: *Jammers Minde og andre selvbiografiske Skildringer*, udg. af JOHS. BRØNDUM-NIELSEN ; C. O. BØGGILD-ANDERSEN , Rosenkilde og Bagger, 1949, s. VII. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-leonora01-shoot-idm140124514326512/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Jammers Minde og andre selvbiografiske Skildringer

HISTORISK INDLEDNING

I Fortællingen „Hoiger Danske“ (1845) lader H. C. Andersen den gamle Billedskærer for sin lille Sønesøn gennemgaa det danske Vaaben. „Løverne ere Styrke og Hjerterne ere Mildhed og Kjærlighed“. Men „idet han saa paa de røde Hjerter, saa skinnede de endnu stærkere end før, de bieve til Flammer, som bevægede sig, og hans Tanke fulgte hver af dem.

Den første Flamme førte ham ind i et snevert, mørkt Fængsel; der sad en Fange, en deilig Quinde, Christian den Fjerdes Datter: *Eleonora Ulfeldt*; og Flammen satte sig som en Rose paa hendes Bryst og blomstrede sammen med hendes Hjerte, hun, den ædlest og bedste af alle danske Quinder.

„Ja, det er et Hjerte i Danmarks Vaaben!“ sagde den gamle Bedstefader“.

I „Gudfaders Billedbog“ (1867) kommer den store Digter paa ny ind paa Leonora Christinas Livsskæbne, som tydeligt har grebet ham stærkt. „Det er en Sang, saa glædelig i sin Begyndelse, saa sørgelig i sin Udgang“.

Visselig var det et Levnedsløb, mærkeligt i alle Folks og Tidens Historie, som beskikkedes Leonora Christina, Kong Christian IV.s Datter, i sin Ungdom gift med Landets Førsteminister Corfitz Ulfeldt, en Tid lang Københavns mest fejrede Dame, siden landflygtig, derpaa 22 Aar Fange i det skumle Blaataarn, indtil Fængselsportene aabnede sig for hende som gammel Kone, og